PHỤC VỤ TUYỆT VỜI - THÁNH AUGUSTINÔ MỤC TỬ

Lm. Gioan Kim Khẩu Nguyễn Văn Hinh

DẪN NHẬP

Trong lịch sử Giáo hội, có những vị thánh được nhớ đến vì đời sống chiêm niệm, có những người được biết đến qua những công trình thần học, và có những người nổi bật vì hoạt động mục vụ. Thánh Augustinô là một trường hợp đặc biệt: nơi ngài, đời sống nội tâm, tư tưởng thần học và sứ vụ mục tử kết hợp chặt chẽ với nhau.

Đức Bênêđictô XVI gọi Augustinô là một trong những giáo phụ vĩ đại nhất của Giáo hội Latinh, đồng thời nhấn mạnh đến "sự tận tụy mục vụ không mệt mỏi" của ngài.[1] Augustinô không chỉ là một nhà tư tưởng vĩ đại; ngài còn là linh mục, giám mục, nhà giảng thuyết, người đào luyện hàng giáo sĩ, người chăm sóc người nghèo và người bảo vệ sự hiệp nhất của Giáo hội.

Điều đặc biệt là Augustinô không chủ động tìm kiếm đời sống mục vụ. Sau khi lãnh nhận Phép rửa, ngài muốn trở về Bắc Phi và sống đời cộng đoàn, dành thời gian cho cầu nguyện, học hỏi và phục vụ chân lý. Nhưng tại Hippo, ngài được thụ phong linh mục năm 391, dù bản thân còn dè dặt trước trách nhiệm này; bốn năm sau, năm 395, ngài trở thành giám mục.[2]

Từ đó, cuộc đời Augustinô cho chúng ta thấy một con đường rất đáng suy nghĩ: Gặp Đức Kitô - được biến đổi - nhận lãnh sứ mạng - phục vụ con người - đào luyện người khác - chuyển giao sứ mạng. Từ đây, cũng xuất hiện một nghịch lý rất đẹp: Augustinô muốn tìm Thiên Chúa trong đời sống chiêm niệm, nhưng Thiên Chúa lại đưa ngài đến với con người để phục vụ họ. Vì thế, nơi Augustinô, chiêm niệm không đối nghịch với phục vụ; càng gặp Thiên Chúa, ngài càng được sai đi phục vụ con người.

Đây là một hướng quan trọng, cho việc đào luyện người phục vụ, trong Giáo hội thời nay.

I. CỨU ĐỘ - PHỤC VỤ

Augustinô sinh năm 354 tại Thagaste, Bắc Phi. Tuổi trẻ của ngài là một hành trình dài đi tìm chân lý và hạnh phúc. Ngài từng say mê văn chương, triết học, nghề hùng biện và những thành công của đời sống xã hội. Nhưng những thành

công ấy không đem lại cho ngài sự bình an đích thực. Trong *Tự thuật*, Augustinô diễn tả kinh nghiệm sâu xa của con người bằng lời cầu nguyện nổi tiếng: "Lòng chúng con khắc khoải cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa."[3] Đây là chìa khóa để hiểu cuộc đời Augustinô. Ngài tìm kiếm chân lý. Ngài tìm kiếm hạnh phúc. Ngài tìm kiếm ý nghĩa cuộc đời. Cuối cùng, ngài nhận ra rằng con người chỉ tìm được sự bình an đích thực khi trở về với Thiên Chúa. Cuộc hoán cải của Augustinô tại Milan năm 386 và việc ngài lãnh nhận Phép rửa từ tay Thánh Ambrôsiô năm 387 đánh dấu một bước ngoặt căn bản.[4] Nhưng cuộc hoán cải ấy không khép lại trong đời sống cá nhân. Ơn Chúa đưa Augustinô từ việc tìm kiếm chân lý đến việc phục vụ con người. Đây là bài học đầu tiên: Ơn Chúa không chỉ cứu độ bản thân; còn sai họ đi phục vụ người khác.

II. KHÔNG TÌM CHỨC VỤ - ĐÓN NHẬN SỨ MẠNG

Sau khi chịu Phép rửa, Augustinô muốn sống đời cộng đoàn tại Bắc Phi, dành thời gian cho cầu nguyện, nghiên cứu và phục vụ chân lý. Khi đến Hippo, ngài bị cộng đoàn và Giám mục Valeriô thúc đẩy lãnh nhận chức linh mục. Đức Bênêđictô XVI ghi nhận rằng Augustinô không cảm thấy mình có ơn gọi mục vụ, nhưng sau đó nhận ra rằng Thiên Chúa đang gọi mình trở thành một mục tử để trao ban chân lý cho người khác.[5] Điểm này rất đáng suy nghĩ. Augustinô không bắt đầu bằng câu hỏi: "Tôi sẽ giữ chức vụ nào?" Ngài bắt đầu bằng: "Tôi phải sống thế nào trước mặt Thiên Chúa?" Rồi chính Thiên Chúa mở ra cho ngài một con đường phục vụ mà ngài không dự tính trước. Đây là một nguyên tắc quan trọng đối với người phục vụ: Không tìm vị trí trước, nhưng tìm thánh ý Chúa. Không tìm quyền trước, nhưng tìm sứ mạng. Không hỏi mình sẽ được gì, nhưng hỏi mình có thể phục vụ điều gì. Augustinô trở thành linh mục năm 391 và giám mục năm 395. Từ đó, ngài dành hơn ba mươi lăm năm để phục vụ Giáo hội Hippo cho đến khi qua đời năm 430.[6]

III. GIÁM MỤC - KITÔ HỮU

Một trong những câu nói nổi tiếng nhất của Thánh Augustinô là: "Vì anh em, tôi là giám mục; cùng với anh em, tôi là Kitô hữu."[7] Câu nói này được Công đồng Vatican II trích dẫn trong *Lumen gentium* khi nói về chức vụ của các giám mục.[8] Hai vế của câu nói diễn tả hai chiều kích không thể tách rời.

1. "Vì anh em, tôi là giám mục"

Đây là chiều kích trách nhiệm và sứ vụ. Augustinô không hiểu chức vụ giám mục như một đặc quyền để được người khác phục vụ mình. Ngài hiểu chức vụ

ấy là một trách nhiệm vì cộng đoàn. Có thể diễn tả: Chức vụ - trách nhiệm - phục vụ.

2. “Cùng với anh em, tôi là Kitô hữu”

Đây là chiều kích khiêm nhường và hiệp thông. Người mục tử không đứng bên ngoài Dân Chúa. Ngài cũng là người được Thiên Chúa cứu độ. Ngài cũng cần hoán cải. Ngài cũng cần Thánh Thể - Lời Chúa. Ngài cũng cần ân sủng. Vì vậy, người mục tử vừa có trách nhiệm đối với cộng đoàn, vừa sống cùng với cộng đoàn. Thánh Gioan Phaolô II đã nhấn mạnh chính chiều kích này khi trình bày chức vụ giám mục như một sứ vụ phục vụ Dân Chúa.[9]

IV. SỨ VỤ CỦA TÌNH YÊU

Một trong những đóng góp đặc biệt của Augustinô cho thần học về thừa tác vụ mục tử được diễn tả bằng cụm từ: sứ vụ của tình yêu.[10] Cụm từ này xuất phát từ bài chú giải Tin mừng Gioan của Augustinô, đặc biệt trong *Tractatus 123*, khi ngài suy niệm về việc Đức Kitô trao cho Phêrô nhiệm vụ chăm sóc đoàn chiên.[11] Thánh Gioan Phaolô II sau này sử dụng tư tưởng ấy để diễn tả toàn bộ thừa tác vụ của giám mục: giảng dạy, thánh hóa và cai quản phải được thực hiện trong đức ái mục tử.[12] Đức Lêô XIV cũng đã nhắc lại chính cách diễn tả của Augustinô trong cuộc gặp các giám mục mới ngày 10/9/2026: một sứ vụ của tình yêu. Ngài giải thích rằng việc giảng dạy, lắng nghe, cầu nguyện, phân định, dành thời gian cho con người và chính sự hiện diện của người mục tử đều có thể trở thành những hành vi của tình yêu.[13] Đây là điểm cốt lõi: Mục vụ không chỉ là làm công việc của Giáo hội; mục vụ là phục vụ con người bằng tình yêu của Đức Kitô. Do đó: Có trách nhiệm mà không có tình yêu - dễ trở thành công việc. Có quyền mà không có tình yêu - dễ trở thành áp đặt. Có tình yêu - trách nhiệm trở thành phục vụ.

V. MỤC TỬ: NUÔI DƯỠNG

Sau khi trở thành giám mục, Augustinô dành phần lớn thời gian cho việc giảng dạy và chăm sóc cộng đoàn. Đức Bênêđictô XVI ghi nhận rằng ngài giảng cho tín hữu nhiều lần mỗi tuần, chăm sóc người nghèo và trẻ mồ côi, đào tạo hàng giáo sĩ và tổ chức đời sống tu trì.[14] Đối với Augustinô, việc giảng Lời Chúa không phải là cơ hội để người giảng thể hiện khả năng hùng biện. Ngài từng là một nhà hùng biện tài năng. Nhưng khi trở thành mục tử, khả năng hùng biện ấy được đặt dưới một mục đích cao hơn: Đưa con người đến với chân lý và Đức Kitô. Người phục vụ Lời Chúa vì thế phải luôn tự hỏi: Tôi muốn người ta ngưỡng mộ tôi, hay muốn họ gặp Đức Kitô? Một bài giảng tốt không chỉ làm

người nghe thích thú. Một bài giảng tốt phải giúp con người: hiểu Lời Chúa - gặp Đức Kitô - hoán cải - sống đức tin - phục vụ tha nhân.

VI. MỤC TỬ: LẮNG NGHE

Một người phục vụ không thể chỉ biết nói. Augustinô là nhà giảng thuyết, nhưng đời sống mục vụ của ngài còn bao gồm việc lắng nghe, phân định, giải quyết những tranh chấp, chăm sóc người nghèo và đồng hành với cộng đoàn.[15] Điều này rất phù hợp với một nguyên tắc của mục vụ hôm nay: Muốn phục vụ đúng, phải hiểu đúng. Muốn hiểu đúng, phải biết lắng nghe. Muốn lắng nghe đúng, phải đến gần con người. Đây cũng là điểm rất quan trọng đối với khoa Mục vụ. Mục vụ không bắt đầu bằng việc đưa ra một chương trình. Mục vụ bắt đầu bằng: Đọc thực tại - lắng nghe con người - nhận diện vấn đề. Sau đó mới: Phân định - thiết kế đáp ứng - hành động - lượng giá.

VII. NGƯỜI ĐÀO LUYỆN

Một người phục vụ có thể làm rất nhiều việc. Nhưng nếu tất cả công việc đều phụ thuộc vào một người, thì đó chưa phải là một nền mục vụ trưởng thành. Augustinô đặc biệt quan tâm đến việc đào tạo hàng giáo sĩ và xây dựng đời sống cộng đoàn.[16] Điều này gợi ra một nguyên tắc rất quan trọng: Phục vụ không phải là làm tất cả thay cho người khác. Phục vụ trưởng thành là: giúp người khác nhận ra ơn gọi - phát triển khả năng - đảm nhận trách nhiệm - trưởng thành trong sứ mạng. Vì thế: Không làm thay – nhưng đào luyện. Đây là một chuyển đổi rất quan trọng trong mục vụ. Người phục vụ chưa trưởng thành thường nghĩ: “Không có tôi thì công việc không chạy.” Người phục vụ trưởng thành nghĩ: “Tôi phải đào luyện người khác, để khi tôi không còn ở đó, sứ mạng vẫn tiếp tục.”

VIII. TRÁCH NHIỆM - PHỤC VỤ

Tư tưởng này xuất hiện rất rõ trong truyền thống Augustinô. Trong *Tu luật*, Augustinô nhấn mạnh rằng người có trách nhiệm trong cộng đoàn không được coi vị trí của mình như một đặc quyền để thống trị, nhưng phải ý thức trách nhiệm ấy trong tinh thần phục vụ và tình yêu.[17]

Điều này đưa chúng ta đến một nguyên tắc: Trách nhiệm càng lớn - tinh thần phục vụ càng phải sâu. Không phải: Trách nhiệm càng lớn - quyền trên người khác càng lớn. Nhưng: Trách nhiệm càng lớn - càng phải phục vụ. Đây chính là tinh thần của Đức Kitô: “Ai muốn làm lớn giữa anh em thì phải làm người phục vụ anh em.” (Mc 10,43) Vì thế, có thể diễn tả sự trưởng thành của người

phục vụ bằng chuỗi: Quyền bính - phục vụ; Trách nhiệm - khiêm nhường; Nói - lắng nghe; Điều khiển - đồng hành; Làm thay – thành đào luyện; Giữ quyền – sang chuyển giao.

IX. NHỮNG CẠM BẪY

Nhìn vào đời sống và sứ vụ của Augustinô, chúng ta có thể nhận ra một số cạm bẫy mà bất cứ người phục vụ nào cũng cần cảnh giác.

1. Phục vụ nhưng tìm chính mình: Một người có thể bắt đầu vì Chúa, nhưng dần dần lại tìm danh tiếng, ảnh hưởng hoặc sự công nhận cho bản thân.

2. Làm việc cho Giáo hội nhưng quên Đức Kitô: Có thể rất bận rộn với chương trình, tổ chức và hoạt động nhưng đời sống cầu nguyện lại suy yếu.

3. Có trách nhiệm nhưng biến trách nhiệm thành quyền lực: Người phục vụ có thể bắt đầu bằng một trách nhiệm chính đáng nhưng dần dần muốn kiểm soát người khác.

4. Làm rất nhiều nhưng không đào luyện người kế tục: Đây là một cạm bẫy đặc biệt nguy hiểm. Nếu người phục vụ làm tất cả nhưng không đào tạo người kế tiếp, công việc có thể dừng lại khi người ấy rời đi. Ngược lại: Người phục vụ trưởng thành không tìm cách trở thành người không thể thay thế; họ đào luyện người khác để sứ mạng có thể tiếp tục.

X. KHOA MỤC VỤ

Kinh nghiệm của Augustinô có thể trở thành phương pháp cho khoa Mục vụ.

Bước 1. Trở về với Đức Kitô: Mọi mục vụ phải bắt đầu từ Đức Kitô, chứ không phải từ chương trình.

Bước 2. Hoán cải bản thân: Người phục vụ không thể đào tạo người khác mà không để Thánh Thể và Tin mừng biến đổi chính mình.

Bước 3. Đọc thực tại: Nhìn thấy con người, hoàn cảnh, văn hóa và những vấn đề mới.

Bước 4. Lắng nghe: Không vội đưa ra giải pháp trước khi hiểu con người.

Bước 5. Phân định: Đặt thực tại dưới ánh sáng Lời Chúa, giáo huấn của Giáo hội và sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần.

Bước 6. Kiến tạo đáp ứng: Không chỉ lặp lại mô hình cũ, nhưng tìm cách đáp ứng phù hợp với thực tại mới.

Bước 7. Thực hành: Đưa điều đã phân định vào đời sống.

Bước 8. Lượng giá: Nhận ra điều gì tốt, điều gì chưa tốt và điều gì cần thay đổi.

Bước 9. Đào luyện: Chuyển kinh nghiệm thành năng lực cho người khác.

Bước 10. Chuyển giao: Trao lại trách nhiệm và phương pháp để sứ mạng tiếp tục.

Có thể cô đọng thành: Trở về với Đức Kitô - đọc thực tại - lắng nghe - phân định - kiến tạo - thực hành - lượng giá - đào luyện - chuyển giao.

Đây chính là điểm nối giữa Thánh Augustinô - tinh thần mục tử - Khoa Mục vụ.

XI. BÀI HỌC HÔM NAY

Từ Thánh Augustinô, chúng ta có thể rút ra bảy bài học:

1. Phục vụ bắt đầu từ Đức Kitô. Người phục vụ trước hết phải là người được Chúa biến đổi.

2. Phục vụ bắt nguồn từ tình yêu. *Amoris officium* nhắc rằng sứ vụ mục tử không thể tách khỏi tình yêu.[18]

3. Phục vụ đòi hỏi khiêm nhường. “Cùng với anh em, tôi là Kitô hữu” nhắc người mục tử rằng mình cũng là người cần ân sủng.[19]

4. Phục vụ phải biết lắng nghe. Lắng nghe là điều kiện để hiểu đúng con người và thực tại.

5. Phục vụ phải gắn với thực tại. Không có mục vụ đúng nếu không đọc đúng hoàn cảnh cụ thể.

6. Phục vụ không làm thay nhưng đào luyện. Mục tiêu không phải tạo ra người lệ thuộc, mà tạo ra người trưởng thành.

7. Phục vụ phải hướng đến chuyển giao. Sứ mạng không được kết thúc nơi một người; sứ mạng phải tiếp tục qua thế hệ kế tiếp.

XII. MỤC TỬ PHỤC VỤ TUYỆT VỜI

Nếu phải cô đọng hình ảnh Thánh Augustinô vào một câu, có thể nói: Thánh Augustinô là một mục tử phục vụ bằng tình yêu, bằng chân lý và bằng chính đời sống của mình. Ngài không chỉ nói về Thiên Chúa. Ngài sống cho Thiên Chúa. Ngài không chỉ nghiên cứu chân lý. Ngài phục vụ chân lý. Ngài không chỉ chăm sóc cộng đoàn. Ngài đào luyện những người có thể tiếp tục phục vụ Giáo hội. Đặc biệt, nơi Augustinô, chúng ta thấy một sự kết hợp rất đẹp: Chiêm niệm - học hỏi - phân định - phục vụ. Chiêm niệm - Phục vụ. Và: Phục vụ - Chiêm niệm. Đây chính là một trong những nét đẹp của linh đạo Augustinô.

KẾT LUẬN

Thánh Augustinô là một nhà thần học lớn, một giáo phụ lớn và một vị tiến sĩ Hội thánh. Nhưng nếu chỉ nhìn ngài như một nhà tư tưởng, chúng ta sẽ bỏ qua một phần rất quan trọng của con người Augustinô: một mục tử đã dành hơn ba mươi lăm năm để phục vụ Giáo hội địa phương và toàn thể Giáo hội.[20] Ngài bắt đầu bằng một cuộc tìm kiếm. Ngài gặp Đức Kitô. Ngài được biến đổi. Ngài nhận lãnh sứ mạng. Ngài trở thành mục tử. Ngài phục vụ đoàn chiên.

Ngài đào luyện người khác. Và di sản của ngài tiếp tục cho đến hôm nay. Có thể cô đọng toàn bộ con đường ấy bằng một chuỗi: Ơn Chúa - hoán cải - khiêm nhường - phân định - phục vụ - đào luyện - chuyển giao. Và khi đưa vào khoa Mục vụ, chuỗi ấy trở thành: Đọc đúng thực tại - phân định đúng vấn đề - thiết kế đúng đáp ứng - hành động hiệu quả - lượng giá để trưởng thành - chuyển giao để sứ mạng tiếp tục.

Người phục vụ tuyệt vời không phải là người làm được nhiều việc nhất. Cũng không phải là người khiến người khác lệ thuộc vào mình. Người phục vụ tuyệt vời là người giúp người khác gặp Đức Kitô, trưởng thành trong ơn gọi, đảm nhận trách nhiệm và tiếp tục sứ mạng.

Đó là nét đẹp nơi Thánh Augustinô. Và đó cũng có thể là một trong những lý tưởng của Khoa Mục vụ: Không đào tạo người tìm quyền, nhưng đào tạo người biết phục vụ. Không làm thay, nhưng đào luyện. Không giữ quyền, nhưng chuyển giao. Không xây dựng sự lệ thuộc vào một cá nhân, nhưng xây dựng những con người có khả năng tiếp tục sứ mạng của Đức Kitô.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Thánh Augustinô, *Confessiones - Tự thuật*.

Thánh Augustinô, *Sermones*, đặc biệt *Sermo* 340.

Thánh Augustinô, *In Iohannis Evangelium Tractatus*, đặc biệt Tractatus 123.

Thánh Augustinô, *Regula - Tu luật Thánh Augustinô*.

Công đồng Vatican II, *Lumen gentium*, Hiến chế tín lý về Giáo hội, 21/11/1964.

Đức Bênêđictô XVI, *General Audience: Saint Augustine of Hippo (1)*, 9/1/2008.

Thánh Gioan Phaolô II, *Pastores dabo vobis*, Tông huấn về việc đào tạo linh mục trong hoàn cảnh hiện nay, 25/3/1992.

Thánh Gioan Phaolô II, *Pastores gregis*, Tông huấn về Giám mục, người tôi tớ của Tin mừng Đức Kitô vì niềm hy vọng của thế giới, 16/10/2003.

Đức Lêô XIV, *First Blessing Urbi et Orbi*, 8/5/2025. Đức Thánh cha nhắc lại lời Augustinô: “Cùng với anh em, tôi là Kitô hữu; vì anh em, tôi là giám mục.”

Đức Lêô XIV, *Most Sacred Heart of Jesus - Holy Mass and Priestly Ordinations*, 27/6/2025. Đức Thánh cha nhắc lại lời Augustinô trong *Sermo* 340 về mối tương quan giữa chức vụ giám mục và đời sống Kitô hữu.

Đức Lêô XIV, *Address to Participants in the Formation Course for New Bishops*, 10/9/2026.

Lm. Nguyễn Văn Hinh (D.Min)

---

[1] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Đức Bênêđictô XVI giới thiệu Augustinô như một Giáo phụ lớn của Giáo hội Latinh và nhấn mạnh đến sự tận tụy mục vụ không mệt mỏi của ngài.

[2] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Augustinô được thụ phong linh mục tại Hippo năm 391 và được tấn phong giám mục năm 395; trước đó ngài không cảm thấy mình có ơn gọi mục vụ nhưng sau đó nhận ra tiếng gọi trở thành mục tử.

[3] Thánh Augustinô, Confessiones (Tự thuật), I, 1, 1. Câu mở đầu nổi tiếng diễn tả khát vọng sâu xa của con người hướng về Thiên Chúa.

[4] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Augustinô trải qua cuộc hoán cải tại Milan năm 386 và được Thánh Ambrôsiô ban Phép rửa ngày 24/4/387.

[5] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Đức Bênêđictô XVI đặc biệt nhấn mạnh rằng Augustinô ban đầu không cảm thấy mình được gọi vào đời sống mục vụ, nhưng sau đó nhận ra Thiên Chúa gọi ngài trở thành mục tử để trao ban chân lý.

[6] Như trên. Augustinô làm giám mục Hippo từ năm 395 đến khi qua đời năm 430, với hơn 35 năm phục vụ trong chức vụ giám mục.

[7] Thánh Augustinô, Sermo 340, 1: “Vobis enim sum episcopus, vobiscum sum christianus” - “Vì anh em, tôi là giám mục; cùng với anh em, tôi là Kitô hữu.” Văn bản được Công đồng Vatican II trích dẫn trong Lumen gentium, số 32.

[8] Công đồng Vatican II, Lumen gentium, số 32. Công đồng sử dụng câu nói của Augustinô để diễn tả sự khác biệt nhưng liên kết giữa trách nhiệm của người mục tử và ân sủng chung của đời sống Kitô hữu.

[9] Thánh Gioan Phaolô II, Pastores gregis, số 9–10. Văn kiện nhấn mạnh rằng giám mục, trước hết cũng là một người con và thành viên của Giáo hội; đồng thời nhắc lại câu nói của Augustinô về việc “vì anh em” là giám mục và “cùng với anh em” là Kitô hữu.

[10] Thánh Augustinô, In Iohannis Evangelium Tractatus, 123, 5. Cụm từ amoris officium diễn tả nhiệm vụ chăm sóc đoàn chiên như một sứ vụ của tình yêu.

[11] Như trên. Augustinô suy niệm việc Đức Kitô hỏi Phêrô về tình yêu và trao cho ông nhiệm vụ chăm sóc đoàn chiên; từ đó hình thành cách diễn tả thừa tác vụ mục tử như amoris officium.

[12] Thánh Gioan Phaolô II, Pastores gregis, số 9. Văn kiện xác định toàn bộ thừa tác vụ giám mục như một "office of love", tức amoris officium, và nối kết việc giảng dạy, thánh hóa và cai quản với đức ái mục tử của Đức Kitô.

[13] Đức Lêô XIV, Diễn văn của Đức Thánh cha Lêô XIV dành cho các tham dự viên khóa đào tạo dành cho các tân giám mục, 10/9/2026. Đức Thánh cha gọi thừa tác vụ mục tử theo cách diễn tả của Augustinô là amoris officium và nói rõ rằng giảng dạy, lắng nghe, cầu nguyện, phân định, dành thời gian và hiện diện với con người đều có thể là những hành vi của tình yêu.

[14] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Văn kiện ghi nhận Augustinô giảng nhiều lần mỗi tuần, chăm sóc người nghèo và trẻ mồ côi, đào tạo hàng giáo sĩ và tổ chức các cộng đoàn tu trì.

[15] Như trên. Đức Bênêđictô XVI trình bày hoạt động mục vụ của Augustinô trong bối cảnh những vấn đề tôn giáo và các cuộc tranh luận gây chia rẽ tại Bắc Phi thời đó.

[16] Như trên. Một trong những trách nhiệm mục vụ của Augustinô là chăm lo việc đào tạo hàng giáo sĩ và đời sống các cộng đoàn tu trì.

[17] Thánh Augustinô, Regula, VII. Tu luật trình bày trách nhiệm của người đứng đầu cộng đoàn trong tinh thần phục vụ và tình yêu, chứ không phải như quyền thống trị.

[18] Đức Lêô XIV, Address to Participants in the Formation Course for New Bishops, 10/9/2026; Thánh Gioan Phaolô II, Pastores gregis, số 9. Cả hai văn kiện đều sử dụng tư tưởng amoris officium của Augustinô để diễn tả bản chất yêu thương của thừa tác vụ mục tử.

[19] Lumen gentium, số 32; Thánh Augustinô, Sermo 340, 1. Câu nói "cùng với anh em, tôi là Kitô hữu" nhấn mạnh nền tảng chung của đời sống Kitô hữu và sự khiêm nhường của người mang trách nhiệm mục tử.

[20] Đức Bênêđictô XVI, General Audience: Saint Augustine of Hippo (1), 9/1/2008. Augustinô là giám mục Hippo từ năm 395 đến khi qua đời năm 430 và được mô tả là một giám mục có sự tận tụy mục vụ không mệt mỏi.